

Mál nr. 230/2016

M og
vátryggingafélagið V v/ slysátryggingar fjölskylduþryggingar.

**Tjónstilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga
nr. 30/2004 vegna slyss 22. ágúst 2012.**

Gögn.

Málskot, móttakið 22.7.2016

Bréf V, dags. 2.9.2016.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V dags. 10. júní 2015 kemur fram að M hafi slasast þegar hann var að slá grasblett í Þýskalandi þann 22. ágúst 2012. Líkamstjóni vegna slyssins er lýst þannig að M hafi misst framan af vísifingri hægri handar.

M telur að hann eigi rétt til bóta vegna afleiðinga slyssins úr slysátryggingu fjölskylduþryggingar sinnar hjá V. Hann telur að þó hann hafi ekki tilkynnt um slysið til V fyrr en tæpum þremur árum eftir að það átti sér stað, þá verði að líta til þess að atvik slyssins hafi verið þannig að hann hafi verið feiminn við að tilgreina þau og vantað hvatningu til.

V telur að M hafi mátt vera það ljóst mjög fljótlega eftir tjónsatvikið 22. ágúst 2012, að hann hafi orðið fyrir tjóni. Aðgerð hafi verið gerð strax í Þýskalandi þar sem fjærhluti fjærkjúku vísifingurs hægri handar hafi verið fjarlægður. V telur að þá hafi M mátt vera atvik að baki mögulegri kröfu í slysátryggingu fjölskylduþryggingar ljós. Í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 komi fram að vátryggður skuli tilkynna vátryggingafélagi um tjón sitt innan eins árs frá þeim tímapunkti. Það hafi M ekki gert og hafi hann því glatað rétti til bóta úr vátryggingu V.

Álit.

Ágreiningur málsins snýr að því hvort M hafi innan árs frá því að hann vissi um atvik að baki kröfu sinni tilkynnt V um tjón á fingri. Þó almennt sé ekki alltaf hægt að fullyrða hvenær vátryggðum eru slík atvik ljós þegar um líkamstjón er að ræða, verður ekki hjá því komist að líta til þess hér að hluti af fingri M var fjarlægður með skurðaðgerð stuttu eftir tjónsatvikið sjálft 22. ágúst 2012. Verður að ætla að þá hafi M mátt vera ljós atvik þau sem geta leitt til bótakröfu hans vegna tímabundinnar eða eftir atvikum varanlegrar örorku í skilningi vátryggingarskilmála sem giltu um slysátryggingu fjölskylduþryggingar. M tilkynnti tjónið ekki til V fyrr en 10. júní 2015, eða tæpum þremur árum síðar. Þá var liðinn sá ársfrestur sem tilgreindur er í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. Hefur M því, með vísan til þess ákvæðis, glatað rétti til bóta úr slysátryggingu fjölskylduþryggingar sinnar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu fjölskylduþryggingar hjá V.

Reykjavík, 27. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.